

c. Udvalget har endvidere overvejet reglerne om *afhøring af børn i straffesager*. Udvalget har foreslået en lovregel om, at det sociale udvalg skal underrettes, hvis der i alvorlige straffesager foretages afhøring af sigtede under 18 år, men er iøvrigt nået til det resultat, at de problemer, som afhøring af børn rejser, bedst løses gennem smidige ordninger, der giver mulighed for at tilrettelægge afhøringer på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag. Spørgsmålet egner sig derfor efter udvalgets opfattelse bedst til regulering ved administrativt udarbejdede bestemmelser, der fastlægger retningslinjerne for politiets afhøringer af børn. Udvalget har udarbejdet udkast til sådanne regler. For at sikre, at barnets interesser varetages behørigt, foreslår udvalget bl. a., at det sociale udvalg skal tilkaldes ved afhøring af børn under 15 år som vidner, hvis sagens art eller barnets forhold gør det ønskeligt.

d. Betænkningen indeholder endelig forslag til regler om klager over myndighedsmisbrug fra politiets side i forbindelse med behandlingen af straffesager. Efter modtagelsen af betænkningen anmodede justitsministeriet strukturudvalget vedrørende politiet om at overveje problemerne i forbindelse med en eventuel indførelse af en særlig undersøgelsesordning for klager over politiet. Strukturudvalgets forslag, som i vidt omfang bygger på forslaget i betænkningen om efterforskning i straffesager m. v., blev i det væsentlige gennemført ved lov nr. 325 af 13. juni 1973 om ændring af retsplejeloven (Lokalnavn vedrørende politiets virksomhed og behandling af klager over politiet m. v.), jfr. retsplejelovens kapitel 93 b. Der henvises til Folketingstidende 1972-73, 3252, 4758, 6994; A 4769.

4. Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets hovedsynspunkter med hensyn til en nyordning af reglerne om efterforskning i straffesager. Lovforslagets regler herom (§§ 742-754) bygger derfor i det væsentlige på udvalgets lovudkast.

a. På enkelte punkter har man dog fundet det rigtigst at fravige eller tydeliggøre udkastet. Dette gælder således med hensyn til bestemmelsen i udkastets § 745, stk. 4, der giver politiet mulighed for under rettens kontrol at fastsætte begrænsninger i forsvarerens beføjelser under efterforskningen. Efter justitsministeriets mening kan man ikke afvise, at der er et behov for en sådan adgang, men man har ønsket noget stærkere end udvalget at betone, at begrænsninger i forsvarerens beføjel-

ser kun bør ske ganske undtagelsesvis. Der henvises til bemærkningerne til § 745.

b. Som nævnt ovenfor har udvalget foreslået, at der gives retten mulighed for under behandlingen af en straffesag at forbyde offentlig gengivelse af navn, stilling eller bopæl for sigtede eller andre under sagen nævnte personer. Forbud, der kun gælder indtil domsafsigelsen, kan efter forslaget udstedes, hvis der fremsættes begæring herom, og ingen offentlig interesse findes at tale herimod.

Udvalget har overvejet, om der bør indføres en bestemmelse, hvorefter retten kan bestemme, at domfældtes navn heller ikke efter *domsafsigelsen* må gengives offentligt. Udvalgets flertal (4) finder ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at foreslå en sådan bestemmelse og henviser herved især til princippet om retsplejens offentlighed. Udvalgets mindretal (3) foreslår derimod en udtrykkelig bestemmelse om, at forbudet efter begæring kan udstrækkes til at gælde også efter sagens afgørelse. Mindretallet, der ligesom flertallet tillægger princippet om offentlighed i retsplejen væsentlig betydning, mener ikke, at hensynet hertil kræver, at der består en ubegrænset adgang til gengivelse af navne på domfældte. Der henvises med hensyn til den nærmere begrundelse for de to standpunkter til betænkning nr. 622/1971, side 14-15.

Justitsministeriet kan i princippet tilslutte sig udvalgsflertallets standpunkt. De grunde, der taler for udvalgets forslag med hensyn til forbud mod gengivelse af navne m. v. *under sagen*, taler efter justitsministeriets opfattelse også for at kunne udstrække forbudet til at gælde under en eventuel anke af sagen, og hensynet til princippet om offentlighed i retsplejen taler næppe afgørende mod en sådan udvidelse.

Det foreslås derfor, at der i § 31, stk. 3, indsættes en bestemmelse, hvorefter forbudet om offentlig gengivelse af navn, stilling og bopæl på domfældte kan udstrækkes til at gælde også under en eventuel anke af dommen, hvis der fremsættes begæring herom. Bestemmelsen foreslås endvidere begrænset til at angå tilfælde, hvor anken vedrører skyldsspørgsmålet. Begæring om forbud må fremsættes senest i forbindelse med domsafsigelsen. Har domfældte udbedt sig betænkningstid med hensyn til spørgsmålet om anke, bortfalder et eventuelt forbud, hvis domfældte frafalder anke, og ellers ved ankefristens udløb, hvis anke ikke er iværksat forinden.

c. I sin udtalelse om betænkningen har advokatrådet på linje med udvalget peget på, at en gennemførelse af lovforslaget gør det nødvendigt, at